

Nota van toelichting

I Algemeen

1. Inleiding

1.1 Aanleiding

Het is bij de bouw van een nieuw stelsel van regelgeving niet te vermijden dat de regels op onderdelen onvolkomenheden bevatten. Met het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022 (Stb. 2022, 172) zijn al veel technische onvolkomenheden opgelost. Met dit tweede verzamelbesluit worden opnieuw technische onvolkomenheden opgelost in de vier algemene maatregelen van bestuur (AMvB's) onder de Omgevingswet. Ook worden enkele aan de Omgevingswet gerelateerde technische wijzigingen doorgevoerd in andere AMvB's.

1.2 Context

Het stelsel van de Omgevingswet integreert met name de "gebiedsgerichte" onderdelen van het omgevingsrecht in één samenhangend stelsel van planning, besluitvorming en uitvoering. De stelselherziening leidt daarmee tot betere mogelijkheden voor integraal beleid, tot betere bruikbaarheid en substantiële vereenvoudiging van het omgevingsrecht. Dat is nu verdeeld over 26 wetten, circa 60 AMvB's en circa 75 ministeriële regelingen. Het nieuwe juridische stelsel bestaat uit de Omgevingswet, vier AMvB's en de Omgevingsregeling. Samen bieden ze het juridische kader voor maatschappelijke opgaven en ontwikkelingen in de fysieke leefomgeving. Met dit nieuwe stelsel kan, beter dan voorheen, worden ingespeeld op de dynamiek in de fysieke leefomgeving en de opgaven waarvoor ons land gesteld staat.

De genoemde wettelijke regelingen zijn opgebouwd uit verschillende elementen:

- de basis: de Omgevingswet, het Besluit activiteiten leefomgeving (verder: Bal), het Besluit bouwwerken leefomgeving (verder: Bbl), het Besluit kwaliteit leefomgeving (verder: Bkl), het Omgevingsbesluit en de Omgevingsregeling;
- het invoeringsspoor: de Invoeringswet Omgevingswet, het Invoeringsbesluit Omgevingswet en de Invoeringsregeling Omgevingswet;
- de aanvullingssporen: de aanvullingswetten bodem, geluid, grondeigendom en natuur en bijbehorende aanvullings-AMvB's en -regelingen;
- wijzigingssporen: inmiddels zijn al 8 wijzigingswetten en 28 wijzigings-AMvB's gepubliceerd die (soms beperkte) wijzigingen doorvoeren in de Omgevingswet en de vier basis-AMvB's naar aanleiding van recente beleidsontwikkeling of de implementatie van internationaalrechtelijke verplichtingen.

1.3 Reikwijdte van dit besluit

Dit besluit bevat technische wijzigingen van ondergeschikte betekenis in de vier AMvB's onder de Omgevingswet. Het gaat om wijzigingen die niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving of slechts strekken tot uitvoering van internationaalrechtelijke verplichtingen (zie artikel 23.5, derde lid, van de Omgevingswet).

In het besluit zijn onvolkomenheden meegenomen die oplosbaar zijn door een technische wijziging. Verwacht wordt dat ook de komende jaren nog onvolkomenheden gesignaleerd zullen worden. Voorzien is daarom dat er meer verzamelbesluiten zullen volgen, die mogelijk ook andere dan technische wijzigingen zullen bevatten. Ook de geplande evaluaties van het stelsel kunnen leiden tot bijstelling van onderdelen van het stelsel.

Wijzigingen naar aanleiding van nieuwe beleidsontwikkelingen, bijvoorbeeld op het gebied van de energietransitie, erfgoed, infrastructuur, milieu, natuur, ruimte, water of wonen, zijn niet opgenomen in dit besluit. Dergelijke wijzigingen vergen een eigen voorbereidingstraject met consultatie van maatschappelijke partijen en in het algemeen ook een inhoudelijke politieke behandeling. Als dergelijke trajecten wijzigingen van de AMvB's onder de Omgevingswet vergen, worden die niet opgenomen in een verzamelbesluit, maar in een apart wijzigingsbesluit dat door de verantwoordelijke bewindspersoon in procedure wordt gebracht. Dergelijke wijzigingen vergen in het algemeen zowel internetconsultatie als voorhang bij het parlement, waarna advisering door de Afdeling advisering van de Raad van State en vaststelling volgen.

Dit verzamelbesluit bevat verder technische aanpassingen op AMvB-niveau naar aanleiding van de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.¹

1.4 Overzicht van te wijzigen algemene maatregelen van bestuur

De wijzigingen opgenomen in dit besluit betreffen:

- het Besluit activiteiten leefomgeving (artikel I);
- het Besluit bouwwerken leefomgeving (artikel II);
- het Besluit kwaliteit leefomgeving (artikel III);
- het Omgevingsbesluit (artikel IV);
- het Aanvullingsbesluit geluid (artikel V);
- het Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken (artikel VI);
- het Besluit bodemkwaliteit (artikel VII).

2. Implementatiewetgeving

Met dit besluit worden geen nieuwe richtlijnen geïmplementeerd, maar een aantal wijzigingen betreft bepalingen die eerder (mede) ter implementatie van Europese richtlijnen zijn vastgesteld. Zo worden in het Omgevingsbesluit artikelen geactualiseerd die de richtlijn omgevingslawaaai² implementeren (artikelen 10.42b en 10.42c). In het Bal wordt de definitie van een begrip gecorrigeerd met een verwijzing naar stoffen die in internationale verdragen en verordeningen staan (bijlage I, *zeer zorgwekkende stof*).

3. Hoofdpijnen van het voorstel

Dit besluit bevat zoals beschreven in hoofdstuk 1 technische wijzigingen. Deze zijn te onderscheiden in een aantal typen, die in dit hoofdstuk worden toegelicht. Het grootste deel van de wijzigingen betreft puur technische punten zoals het oplossen van verschrijvingen en inconsistenties en actualisering in verband met wijzigingen in andere regelgeving. Een kleiner deel betreft het corrigeren van inhoudelijke omissies.

3.1 Inconsistenties

Dit besluit neemt een aantal inconsistenties weg in de AMvB's. Het gaat dan omgevallen waarbij in de regelgeving verschillende formuleringen worden gebruikt terwijl hetzelfde is bedoeld. Dit omvat ook het aanpassen van formuleringen aan de vaste formuleringen die bij de bouw van het stelsel zijn gehanteerd.

¹ Internetconsultatie over dit wetsontwerp heeft plaatsgevonden in de periode 8 augustus-16 september 2022, zie <https://www.internetconsultatie.nl/verzamelwetomgevingswet/b1>.

² Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaaai (PbEG 2002, L 189).

Van materiële betekenis zijn de volgende punten:

- Uniformeren van meldingen in het Bal voor het opslaan van gevaarlijke stoffen in opslagtanks.
- Consistentieverbetering van de regelgeving over CO₂-opslag in het Bal. Daarvoor geldt specifieke regelgeving en is de generieke regelgeving met betrekking tot afvalstoffen niet van toepassing.
- Uniformeren van de regeling over maatwerkregels op het gebied van natuur, omdat voor één artikel was nagelaten te bepalen dat dit alleen bij omgevingsverordening gebeurt.
- Corrigeren van regels in het Bkl over het verzamelen van gegevens voor de afstanden voor het te berekenen plaatsgebonden risico bij milieubelastende activiteiten.
- Verduidelijken van de regels in het Bkl over geur, geluid en trillingen, waar de term 'doorgaand verkeer' afwijkend van het normale spraakgebrek was gebruikt.
- Harmoniseren van het adviesrecht van het bestuur van de veiligheidsregio met het Besluit veiligheidsregio's.
- Verduidelijken van het Besluit bodemkwaliteit, zoals ingevoegd bij het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet, door daarin direct te bepalen dat een bouwstof voldoet aan de geldende kwaliteitseisen en niet slechts indirect dat de normadressaat een milieuverklaring bodemkwaliteit bezit waaruit dit blijkt.

3.2 Omissies

De inhoudelijke wijzigingen in dit besluit betreffen vooral omissies waarbij geconstateerd is dat onderdelen van het voor de inwerkingtreding van de Omgevingswet geldende recht niet of niet goed zijn omgezet naar het nieuwe stelsel, het nieuwe stelsel op ondergeschikte punten onvolledig bleek, of het overgangsrecht niet als beoogd zou gaan functioneren. Deze omissies zijn deels via het Informatiepunt Leefomgeving en andere ambtelijke contacten naar voren gebracht door gemeenten, waterschappen, provincies, uitvoeringsdiensten van het Rijk, omgevingsdiensten en adviesbureaus die zich ten tijde van de ambtelijke voorbereiding van dit besluit voorbereidden op de invoering van de Omgevingswet.

Dit betreft de volgende punten:

- Verbeteren en verduidelijken van het overgangsrecht voor de geluidregelgeving, met name voor industrieterreinen en emplacementen.
- Corrigeren van de beoogde beleidsarme omzetting van onder oud recht geldende regels naar het Bal op het gebied van:
 - gasflessen met giftige of bijtende gassen en gasflessen, uit het Activiteitenbesluit milieubeheer;
 - gesloten bodemenergiesystemen, uit het Besluit lozen buiten inrichtingen;
 - legionella, uit het Besluit hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden.
- Verduidelijken van de regeling voor vrijwillige sanering van geluidgevoelige gebouwen in het Bkl.
- Correctie van regels in het Bkl voor het aanleveren van gegevens aan het bevoegd gezag in verband met een te ruime omzetting van de Wet geluidhinder.
- Toevoegen van enkele artikelen aan hoofdstuk 10 van het Omgevingsbesluit in verband met de gegevensverstrekking voor het geluidregister.

3.3 Actualisering

De vier AMvB's zijn gepubliceerd in 2018. Met het in 2020 gepubliceerde Invoeringsbesluit Omgevingswet en eerdere verzamelbesluiten (Stb. 2021, 200 en Stb. 2022, 172) is het stelsel waar nodig geactualiseerd in verband met wijzigingen in de regelgeving die in de tussentijd hebben plaatsgevonden. Ook zijn recente wijzigingen van regelgeving als "dubbelbesluit" vormgegeven, waarbij beleidsrijke wijzigingen zowel in de bestaande regelgeving als in nieuwe stelsel zijn doorgevoerd. Toch blijken in verband met enkele van die tussentijdse wijzigingen nog aanpassingen nodig te zijn.

Dit betreft:

- Actualiseren van regels over milieubelastende activiteiten in het Bal, met name enkele regels die niet bij dubbelbesluit gewijzigd konden worden omdat ze onder het voorheen geldende recht waren geregeld in op het niveau van een ministeriële regeling.
- Aan laten sluiten van een verslagdatum in het Bkl op de cyclus van de richtlijn omgevingslawaa³ in verband met een eenmalige verlenging van de cyclus op Europees niveau.
- Actualisatie van regels in het Omgevingsbesluit over gegevensverstrekking door bestuursorganen in verband met de invoering van het Informatiemodel Externe Veiligheid (IMEV).
- Schrappen van een niet in werking te treden bepaling in het Omgevingsbesluit die ondernemingen en rechtspersonen verplicht tot het elektronisch indienen van aanvragen om omgevingsvergunningen en meldingen, dit in verband met het aangenomen amendement-Leijten⁴ bij de behandeling van de Wet modernisering elektronisch bestuurlijk verkeer.
- Schrappen of aanpassen van overgangsrecht dat inmiddels is uitgewerkt.

3.4 Andere technische verbeteringen

Er wordt een grondslaggebrek opgeheven voor artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid.

Naast de bovenstaande wijzigingen zijn enkele andere technische verbeteringen van ondergeschikte aard doorgevoerd. Het besluit corrigeert enkele verschrijvingen in artikelteksten, bijvoorbeeld een ontbrekend woord in een zin of een typefout. Dit besluit corrigeert ook foutieve artikelverwijzingen, die soms zijn ontstaan doordat parallel aan diverse wetgevingsproducten is gewerkt. Verder wordt een eerder beoogde wijziging alsnog doorgevoerd, die niet bleek aan te grijpen omdat de tekst die vervangen had moeten worden verkeerd was aangehaald.

4. Verhouding tot hoger recht

De grondslag voor deze AMvB vormt de Omgevingswet, zoals gewijzigd door de Verzamelwet Omgevingswet 20xx die op dezelfde datum als dit besluit in werking treedt. Enkele bepalingen vinden hun grondslag in andere wetten, omdat zij eerdere wijzigingen in de op grond van die wetten vastgestelde AMvB's corrigeren of omissies oplossen. Het gaat om de Kaderwet subsidies I en M, de Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken en de Wet milieubeheer.

5. Gevolgen (met uitzondering van financiële gevolgen)

Dit besluit bevat technische verbeteringen en verduidelijkingen. Die verbeteringen hebben slechts als gevolg dat gebruikers na inwerkingtreding minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen dan wanneer de onvolkomenheid niet zou zijn hersteld.

Het herstel van omissies leidt ertoe dat onbedoelde en onvoorziene gevolgen van die omissies worden teruggedraaid. Dit voorkomt ongewenste gevolgen van de overgang naar het nieuwe stelsel.

6. Uitvoering, toezicht en handhaving

De hier opgenomen technische verbeteringen en verduidelijkingen dragen bij aan de uitvoerbaarheid van het stelsel voor uitvoerende bestuursorganen, voor de normadressaat van

³ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaa (PbEG 2002, L 189).

⁴ Kamerstukken II 2021/22, 35261, nr. 16.

regels over activiteiten en voor toezichthouders en handhavers. Dit besluit bevat op het gebied van toezicht of handhaving geen materiële wijzigingen.

7. Financiële gevolgen

Het behoeft geen uitleg dat de correctie van verschrijvingen en het verwijderen van inconsistenties geen directe financiële gevolgen heeft. Wel zullen besparingen optreden omdat gebruikers van de wetgeving minder tijd kwijt zullen zijn op het moment dat zij een artikel toepassen waarin een onvolkomenheid zat. Bij de meer inhoudelijke wijzigingen wordt waar nodig in het artikelsgewijze deel van de toelichting ingegaan op de gevolgen. Er zijn geen wijzigingen met significante gevolgen. Wel worden in enkele gevallen onvoorziene aanscherpingen en onvoorziene versoepelingen ten opzichte van de voor de Omgevingswet geldende regelgeving teruggedraaid. Die zouden als besparingen respectievelijk lasten van dit besluit kunnen worden gezien, maar ten opzichte van de oude regelgeving is er geen lasteneffect. Die besparingen en lasten kunnen ook niet worden betrokken bij financiële berekeningen over de kosten en opbrengsten van de stelselherziening. Bij dergelijke berekeningen is immers uitgegaan van de beoogde werking van de regelgeving en is geen rekening gehouden met onvolkomenheden.

8. Evaluatie

Deze wijzigingen vergen geen aparte evaluatie. Evaluatie vindt plaats als onderdeel van de evaluatie van het stelsel van de Omgevingswet.

9. Advies en consultatie

Op grond van artikel 23.4, eerste lid, van de Omgevingswet wordt eenieder in de gelegenheid gesteld om gedurende een periode van ten minste vier weken langs elektronische weg opmerkingen te maken over het ontwerp van een AMvB. Deze internetconsultatie heeft plaatsgevonden in de periode van [datum] tot [datum] 2022.

Voorhang van dit besluit bij beide Kamers van de Staten-Generaal is op grond van artikel 23.5, derde lid, van de Omgevingswet niet vereist. Dit besluit bevat zoals beschreven in hoofdstuk 1 slechts wijzigingen van ondergeschikte betekenis die niet leiden tot andere of grotere nadelige gevolgen voor de fysieke leefomgeving of die strekken tot uitvoering van internationaalrechtelijke verplichtingen.

[PM resultaten internetconsultatie]

10. Overgangsrecht en inwerkingtreding

Het overgangsrecht voor het stelsel is opgenomen in de Invoeringswet Omgevingswet, het bijbehorende Invoeringsbesluit Omgevingswet, en in de aanvullingswetten en -besluiten. Een deel van de wijzigingen in voorliggend besluit corrigeert omissies in dat overgangsrecht of actualiseert het, maar het besluit zelf bevat geen overgangsrecht.

Er is voorzien in inwerkingtreding op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip, dat voor verschillende artikelen en onderdelen van artikelen verschillend kan worden bepaald. Dit kan bijvoorbeeld nuttig zijn in verband met de samenloop met andere wijzigingen van het stelsel op de datum van inwerkingtreding (in beginsel 1 juli 2023).

11. Technische notificatie

Het ontwerpbesluit is op [datum] ingevolge artikel 5, eerste lid, van Richtlijn (EU) 2015/1535 van het Europees Parlement en de Raad van 9 september 2015 betreffende een informatieprocedure op het gebied van technische voorschriften en regels betreffende diensten van de informatiemaatschappij (codificatie) (PbEU 2015, L241) voorgelegd aan de Europese Commissie [nummer];.

II Artikelsgewijs

ARTIKEL I (Besluit activiteiten leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 4.3, eerste lid.

Onderdeel A (artikel 1.1a Bal)

Artikel 1.1a Bal betreft de zogeheten grondslagbepaling van dat besluit. In de opsomming van grondslagen in het eerste lid is een ontbrekende grondslag ingevoegd, te weten artikel 16.1, tweede en derde lid, van de Omgevingswet. Deze artikelleden vormen de grondslag voor de artikelen 4.1188b, 4.1199b, 4.1207b en 5.15c Bal.

Onderdeel B (artikel 2.13 Bal)

Het vijfde lid is aangevuld door een aantal instructieregels voor vergunningvoorschriften van overeenkomstige toepassing te verklaren op het stellen van maatwerkvoorschriften. Bedoeld is dat alle relevante dwingende bepalingen over het verbinden van voorschriften aan een omgevingsvergunning ook van toepassing zijn op die maatwerkvoorschriften.

Onderdelen C, D, E en G (artikelen 3.39, 3.40b, 3.84 en 3.184 Bal)

De wijzigingen van de artikelen 3,39, tweede lid, 3.40b, tweede lid, 3.84, derde lid, en 3.184, derde lid, van het Bal beogen kleine omissies in de regelgeving met betrekking tot het permanent opslaan van CO₂ (kooldioxide) in de zin van artikel 1, onder u, van de Mijnbouwwet (hierna CO₂-opslag) te corrigeren. Deze bepalingen zijn namelijk niet allemaal op consistente wijze geformuleerd volgens het uitgangspunt van de regelgeving met betrekking tot CO₂-opslag. Dit uitgangspunt is dat bepalingen met betrekking tot CO₂-opslag in specifieke regelgeving worden genomen en, voor zover zij daar ook onder zouden kunnen vallen, worden uitgezonderd van generieke bepalingen met betrekking tot (het afvangen, afgeven, ontvangen, verwerken, opslaan of storten van) afvalstoffen. Dit uitgangspunt is gevolgd in paragraaf 3.5.11 over de milieubelastende activiteit 'verwerken van bedrijfsafvalstoffen of gevaarlijke afvalstoffen' (namelijk in artikel 3.184, derde lid, onderdelen e en f) en in paragraaf 3.2.19 over de milieubelastende activiteit 'afvangen van CO₂-voor ondergrondse opslag', alsmede in hoofdstuk 10 (Afalstoffen) van de Wet milieubeheer (namelijk in artikel 10.1a, eerste lid, onder a). In enkele andere paragrafen van het Bal zijn echter bepalingen opgenomen die ook activiteiten ten behoeve van CO₂-opslag zouden kunnen omvatten. Daarom wordt alsnog ook een uitzondering van activiteiten ten behoeve van CO₂-opslag van de aanwijzing van milieubelastende activiteiten in die paragrafen opgenomen.

Het uitgangspunt van de regelgeving met betrekking tot CO₂-opslag houdt in dat die activiteit niet vanuit de primaire invalshoek 'verwijdering van afvalstoffen' in de generieke regelgeving met betrekking tot afvalstoffen wordt geregeld. CO₂-opslag wordt geregeld vanuit de primaire invalshoek 'tegengaan van klimaatverandering' in specifieke regelgeving die bescherming van het milieu en de volksgezondheid tegen de risico's van CO₂-opslag waarborgt. Zij wordt daarom uitgezonderd van de generieke afvalstoffenregelgeving.⁵

⁵ In artikel 10.1a, onderdeel a, van de Wet milieubeheer is geregeld dat CO₂, voor zover afgevangen of getransporteerd ten behoeven van geologische opslag en de geologische opslag van CO₂ zelf, buiten de

Dit uitgangspunt van de Nederlandse regelgeving is op haar beurt afgeleid van de opzet van de Europese regelgeving, waarin voor CO₂-opslag eveneens specifieke regelgeving is vastgesteld. Op deze Europeesrechtelijke achtergrond zal hier voor het goede begrip kort worden ingegaan. Het generieke afvalstoffenbeleid is op EU-niveau ondergebracht in de Kaderrichtlijn afvalstoffen van de EU.⁶ Voor CO₂-opslag, dat als verwijdering van afvalstoffen kan worden gezien, is echter een specifieke richtlijn vastgesteld, namelijk de zogenaamde CCS-richtlijn (CCS staat voor *Carbon Capture and Storage*) omdat in die richtlijn de positieve bijdrage aan het klimaatbeleid de voornaamste drijfveer voor regelgeving is en in een specifieke richtlijn beter op de bijzondere aspecten van deze activiteit kan worden ingespeeld om bescherming van het milieu en de volksgezondheid te waarborgen.⁷ Anders dan verwijdering van afvalstoffen, moet ondergrondse opslag van vrijkomend CO₂ (dat daarmee een afvalstof is, die op zichzelf doorgaans niet nuttig kan worden toegepast) als specifieke vorm van verwijdering van afvalstoffen juist worden gestimuleerd, omdat hiermee CO₂-emissies die optreden, niet in de atmosfeer terechtkomen. Daarbij wordt aangetekend dat op dit moment geen verplichting bestaat om CO₂-emissies te voorkomen of om CO₂-emissies af te vangen en daarmee te voorkomen dat zij in de atmosfeer terecht komen.

Een standaardbenadering van CO₂-opslag onder de noemer 'verwijdering van afvalstoffen' zou niet het meest geëigend zijn om rekening te houden met de bijzondere achtergrond en specifieke kenmerken van deze activiteit en ook niet geschikt om de specifieke risico's voor milieu en volksgezondheid die hieraan verbonden zijn, voldoende te beperken.

Artikel 35 van de CCS-richtlijn wijzigt de reikwijdtebepaling van de Kaderrichtlijn afvalstoffen⁸ in die zin dat CO₂-opslag buiten het toepassingsbereik van de Kaderrichtlijn afvalstoffen valt.⁹ De CCS-richtlijn is ten opzichte van de generieke regeling over het omgaan met afvalstoffen in de Kaderrichtlijn afvalstoffen te zien als een specifieke regeling over CO₂-opslag. In artikel 36 van de CCS-richtlijn is ook een specifieke regeling voor CO₂ getroffen ten opzichte van de generieke regeling van de grensoverschrijdende overbrenging van afvalstoffen in Verordening (EG) nr. 1013/2006 (EVOA).¹⁰

Wat betreft de gebruikte begrippen wordt kort het volgende opgemerkt.

In de Mijnbouwwet wordt onder permanent opslaan van CO₂, voor zover hier van belang, verstaan: "permanent opslaan van CO₂ en stoffen die daarmee in directe samenhang worden opgeslagen (...)". Het begrip 'opslaan van stoffen' is in artikel 1, onder 1, van de Mijnbouwwet omschreven. Hieronder wordt, voor zover hier van belang, verstaan: "opslaan van stoffen: het brengen of houden van stoffen op een diepte van meer dan 100 meter beneden de oppervlakte van de aardbodem (...)".

Dit betekent dat het permanent opslaan van CO₂ ook het in de bodem brengen van CO₂ omvat. Er vinden ook andere activiteiten plaats ten behoeve van het opslaan van CO₂, zoals het afvangen

werkingsfeer van hoofdstuk 10 van die wet valt. Dit hoofdstuk blijft, met inbegrip van genoemde bepaling, ook na inwerkingtreding van de Omgevingswet bestaan.

⁶ Zie artikel 2, eerste lid, van Richtlijn 2006/12/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2009/31/EG (laatste geconsolideerde versie juni 2006) en artikel 41, laatste alinea in combinatie met bijlage V van Richtlijn 2008/98/EG.

⁷ Richtlijn 2009/31/EG van het Europees Parlement en de Raad van 23 april 2009 betreffende de geologische opslag van kooldioxide en tot wijziging van Richtlijn 85/337/EEG van de Raad, de Richtlijnen 2000/60/EG, 2001/80/EG, 2004/35/EG, 2006/12/EG en 2008/1/EG en Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad (Pb EU 2009, L 140).

⁸ Richtlijn 2006/12/EG van het Europees Parlement en de Raad van 5 april 2006 betreffende afvalstoffen inmiddels vervangen door Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 19 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen.

⁹ Zie artikel 2, eerste lid, van Richtlijn 2006/12/EG, zoals gewijzigd bij Richtlijn 2009/31/EG (laatste geconsolideerde versie juni 2006) en artikel 41, laatste alinea in combinatie met bijlage V van Richtlijn 2008/98/EG.

¹⁰ Verordening (EG) nr. 1013/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 14 juni 2006 betreffende de overbrenging van afvalstoffen.

van CO₂ aan de bron en het transport van CO₂ naar de plaats waar het vervolgens in de bodem wordt gebracht.

Ter voorkoming van misverstanden wordt opgemerkt dat het begrip opslaan in de samenstelling 'permanent opslaan' in de Mijnbouwwet een andere betekenis heeft dan in het Bal. In het Bal is opslaan een tijdelijke activiteit. In geval van een permanente activiteit wordt gesproken van storten. De bewoordingen in de Mijnbouwwet hebben de EU-regelgeving als achtergrond. In de CCS richtlijn wordt echter niet gesproken van 'permanent opslaan van CO₂' maar van 'geologische opslag van CO₂'.

De wijzigingen hebben vooral betrekking op generieke bepalingen over afvalstoffen die in het Bal zijn opgenomen waar onbedoeld ook CO₂-opslag-gerelateerde activiteiten onder zouden kunnen vallen. Die activiteiten worden nu uitdrukkelijk uitgezonderd van de aanwijzing van milieubelastende activiteiten in de desbetreffende paragrafen (het betreft de artikelen 3.39, 3.40b en 3.48). De wijzigingen van artikel 3.184 beogen alleen consistentie te bewerkstelligen in de terminologische opzet van vergelijkbare bepalingen. Daarbij wordt telkens terugverwezen naar de omschrijving van een milieubelastende activiteit in de kop van de desbetreffende paragraaf in hoofdstuk 3 die op die activiteit betrekking heeft.

Onderdeel F (artikel 3.105 Bal)

Gebleken is dat deze vergunningplicht beperkte toegevoegde waarde meer heeft. Gezien de brede vergunningplicht van artikel 3.106, eerste lid, onder b, Bal. Voorafgaand aan de inwerkingtreding van het stelsel van de Omgevingswet gold voor deze categorie namelijk alleen een zgn. omgevingsvergunning met een beperkte milieutoets (OBM) en een mer-beoordelingsplicht. Door de wijziging in dit besluit blijft alleen een aanvullende vergunningplicht gelden voor zover het gieten niet door artikel 3.106 vergunningplichtig gemaakt wordt. De afwijkende legeringen en bijzondere gietmethodes blijven reden om bij vergunningverlening te kijken of aanvullende of vervangende eisen nodig zijn, vergeleken met wat volgt uit paragraaf 4.12 Bal.

Onderdeel H (artikel 3.265 Bal)

Deze wijziging vormt een tekstuele correctie op de wijzigingsopdracht opgenomen in artikel I, onderdeel Y, onder 2, van het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022.

Onderdelen I en J (artikelen 3.295b en 3.295d Bal) [artikelen 4.3, eerste lid, en 5.1, tweede lid, Ow]

Onder het stelsel van geluidbeheersing wordt het geluid door hoofdspoorwegen en een deel van de lokale spoorwegen beheerst met geluidproductieplafonds. Dat geldt, anders dan onder de Wet milieubeheer, ook voor delen van die spoorwegen die onderdeel zijn van een emplacement (zie hierover verder de nota van toelichting op het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet, Stb. 2018, 292, p. 122-123). Het emplacement is echter ook een in het Bal een aangewezen milieubelastende activiteit. Voor die milieubelastende activiteit geldt – vooruitlopend op de lopende beleidsvernieuwing voor externe veiligheid bij emplacementen – ook een vergunningplicht (zie hierover verder de nota van toelichting op het Invoeringsbesluit Omgevingswet, Stb. 2020, 400, p. 1037-1038). Per abuis geldt daardoor naast het nieuwe regime, geluidbeheersing met geluidproductieplafonds, ook nog het oude regime, geluidbeheersing met omgevingsvergunningen. De toegevoegde uitzondering lost die onvolkomenheid op.

De uitzondering geldt voor spoorwegemplacements die onderdeel zijn van een hoofdspoorweg of een bij omgevingsverordening aangewezen lokale spoorweg. Dit sluit aan op de formulering in de artikelen 3.25, derde lid, onder d, en 5.55, tweede lid, onder e, Bkl, waar al geregeld is dat het geluid door spoorvoertuigen op spoorwegemplacements niet wordt betrokken bij het geluid van industrieterreinen. Voor een lokale spoorweg die niet bij omgevingsverordening wordt aangewezen

– het gaat dan om emplacements voor trams en metro's – blijft de omgevingsvergunning ook zien op geluid en verandert er dus niets.

Artikel 3.295d bevat het overgangsrecht bij deze toevoeging. De volledige omgevingsvergunning, inclusief voorschriften over het geluid van spoorvoertuigen, blijft van toepassing totdat het geluid door spoorvoertuigen op spoorwegemplacements is toegevoegd aan de geluidproductieplafonds voor een hoofdspoorweg. Op dat moment vervallen de vergunningvoorschriften over geluid van spoorvoertuigen van rechtswege. Het vergunningvereiste vervalt immers en dit besluit voorziet niet in overgangsrecht waardoor die voorschriften rechtskracht zouden houden.

Onderdeel K (artikel 4.24 Bal)

Met deze wijziging is verduidelijkt dat met "gevaarsidentificatienummer" het nummer wordt bedoeld uit hoofdstuk 3.2 van bijlage A bij het ADR.¹¹

Onderdeel L (artikelen 4.73a, 4.1303a en 4.1349a Bal)

Deze wijziging harmoniseert de opschriften van deze artikelen met dat van de andere 50 artikelen over de afbakening van maatwerk. Het oogmerk kan vervallen in het opschrift, omdat dat telkens bij de regel staat waar het maatwerk over gaat.

Onderdeel M (artikel 4.76 Bal)

In de beschrijving van C_{proces} in artikel 4.76, eerste lid, Bal ontbreekt per abuis een verwijzing naar paragraaf 4.3 over grote Stookinstallaties. Dit wordt met deze wijziging hersteld en daarmee wordt dit artikel in lijn gebracht met artikel 5.23 van het Activiteitenbesluit milieubeheer.

Onderdeel N (artikel 4.128 Bal)

De erkende maatregel die was opgenomen in artikel 4.128, eerste lid, Bal, voor het bijbehorende doelvoorschrift voor de emissiegrenswaarden voor polycyclische aromatische koolwaterstoffen (PAK's) uit artikel 4.127 Bal komt te vervallen. Met deze wijziging wordt het Bal in lijn gebracht met de regelgeving uit het Activiteitenregeling milieubeheer. De erkende maatregel voor PAK's is in die regeling reeds vervallen met de Verzamelwijziging IenW vanwege invoering Ow 2022 (Stcrt. 2022, [nog te publiceren]).

Onderdeel O (artikel 4.242 Bal)

Er worden twee redactionele wijzigingen doorgevoerd. In de aanhef wordt het woordje "die" geschrapt en in onderdeel e wordt een overbodige komma geschrapt.

Onderdelen P en T (artikel 4.430e en 4.829 Bal)

Dit zijn redactionele wijzigingen waarmee ontbrekende spaties worden ingevoegd.

Onderdeel Q (artikel 4.430g Bal)

Hiermee wordt de aanduiding van het eerste lid hersteld.

¹¹ Het ADR (de Franse afkorting voor het *Accord européen relatif au transport international des marchandises Dangereuses par Route*) is volgens bijlage I bij het Bal de op 30 september 1957 te Genève tot stand gekomen Europese Overeenkomst betreffende het internationale vervoer van gevaarlijke stoffen over de weg (Trb. 1959, 171)

Onderdeel R (artikel 4.592 Bal)

In het eerste lid, onder e, wordt het informele term 'chassisnummer' vervangen door de preciezere term 'voertuigidentificatienummer', geregeld door artikel 2.1 van de Regeling voertuigen. Daarin is wel voorgeschreven dat dit voertuigidentificatienummer (VIN) in het chassis, frame of soortgelijke structuur moet zijn ingeslagen.

Onderdeel S (artikel 4.465 Bal)

Dit is een redactionele wijziging.

Onderdelen U, W en X (artikelen 4.482, 4.897, en 4.903 Bal)

In de gegevens die de melding voor het tanken van CNG moet bevatten ontbraken enkele gegevens die van belang zijn voor de toepassing van de veiligheidsafstanden. Met de wijziging van artikel 4.482, tweede lid, wordt de meldingsverplichting aangevuld met de gegevens genoemd in de onderdelen b en c.

Daarnaast waren de gegevens die een melding voor het opslaan van gevaarlijke stoffen in opslagtanks moet bevatten was niet uniform geregeld in het Bal. In sommige gevallen is wel een opgave van de maximale tankinhoud of van de vulfrequentie verplicht, in andere gevallen niet, terwijl die gegevens wel van belang zijn voor de toepassing van de veiligheidsafstanden.

Met de wijziging van artikel 4.897, tweede lid, Bal wordt de meldingsverplichting voor het opslaan van propaan of propeen in opslagtanks respectievelijk aangevuld met de maximale inhoud van de opslagtank en een opgave of het aantal bevoorradingen per jaar niet meer dan 5 of meer dan 5 bedraagt. Evenzo moet de melding voor het opslaan van oxiderende en verstikkende gassen in opslagtanks ook een opgave van de maximale inhoud van de opslagtank bevatten. Dit is gewijzigd in artikel 4.903, tweede lid, Bal.

De wijziging van bovengenoemde artikelen houdt weliswaar een aanscherping in ten opzichte van de huidige tekst van het Bal, maar niet ten opzichte van het oude recht, te weten artikel 1.10 van het Activiteitenbesluit milieubeheer, waar de melding nog open geformuleerd was.

Onderdeel V (artikel 4.830 Bal)

Deskundigen van de Technische advies pool (TAP) bij de Rijksdienst van Ondernemend Nederland (RVO) hebben beoordeeld dat het gebruik van een ultrasoonmeter of een vortexmeter gelijkwaardig is aan de elektromagnetische flowmeter. Daarom worden deze meetinstrumenten toegevoegd aan dit artikel.

Onderdeel Y (artikelen 4.1012 Bal)

Dit onderdeel bevat twee wijzigingen in artikel 4.1012, tweede lid, Bal.

De eerste wijziging heeft betrekking op het vervallen van onderdeel c, dat betrekking had op gasflessen met giftige of bijtende gassen. Voor het opslaan van gasflessen met giftige of bijtende gassen van ADR-klasse 2, met uitzondering van ammoniak en ethyleenoxide, bevatte onderdeel c een uitzondering op de verplichting om te voldoen aan de voorschriften over externe veiligheid uit PGS 15. De reden daarvan was dat deze activiteit vergunningplichtig was en dat de voorschriften die nodig zijn voor het waarborgen van de veiligheid in de vergunning werden geregeld. In het Bal is de vergunningplicht voor deze activiteit vervallen. Daarnaast is het toepassingsgebied van PGS 15 inmiddels aangepast waardoor gasflessen met giftige gassen onder PGS 15 Nieuwe Stijl vallen.

In bijlage II van de Omgevingsregeling wordt naar deze actuele versie van PGS 15 verwezen. Daarmee is de uitzondering in het tweede lid, onderdeel c, niet langer gewenst.

De tweede wijziging heeft betrekking op gasflessen met blusgassen. In het tweede lid, onderdeel d, was het opslaan van gasflessen met blusgassen uitgezonderd van de verplichting om te voldoen aan PGS 15. Volgens het oude recht, te weten artikel 4.4a, vierde lid, onder d, van de Activiteitenregeling milieubeheer, gold de uitzondering alleen voor gasflessen met blusgassen voor direct gebruik. Het gaat hierbij om gasflessen die als werkvoorraad worden aangehouden. Deze versoepeling is uit oogpunt van externe veiligheid verdedigbaar gelet op de doorgaans beperkte gevaarzetting van blusgassen als werkvoorraad. Voor gasflessen die worden opgeslagen voor handelsdoeleinden moet worden voldaan aan PGS 15.

Onderdeel Z (artikel 4.1031 Bal)

Met deze wijziging wordt een verkeerde verwijzing hersteld. Artikel 4.1031 Bal is gewijzigd in artikel 1.1, onderdeel AHC, van het Invoeringsbesluit Omgevingswet, waarbij verschillende leden zijn vernummerd. Per abuis was vergeten het vierde lid van artikel 4.1031 Bal overeenkomstig die vernummering aan te passen. Dit is hersteld.

Onderdeel AA (artikel 4.1117 Bal)

Dit is een redactionele wijziging. Per abuis werd naar artikel 2.2 verwezen in plaats van naar afdeling 2.2.

Onderdeel AB (artikel 4.1143 Bal)

In artikel 4.1143, vierde lid, Bal is bij de omzetting van regels voor gesloten bodemenergiesystemen uit de eerdere regelgeving naar het Bal onbedoeld een inhoudelijke wijziging opgetreden. In artikel 3a.6 van het Besluit lozen buiten inrichtingen was geregeld dat op een aantal verplichtingen die in dat artikel werden gesteld met betrekking tot het te behalen energierendement van een gesloten bodemenergiesysteem, een uitzondering gold voor "bodemenergiesystemen die uitsluitend worden gebruikt ten behoeve van afzonderlijke woningen". Onder een "afzonderlijke woning" werd verstaan een woning die onderdak biedt aan één huishouden. In de formulering van artikel 4.1143, vierde lid, was de reikwijdte van de uitzondering voor kleine bodemenergiesystemen onbedoeld uitgebreid tot gesloten bodemenergiesystemen die aan verschillende woningen in een woongebouw ten dienste staan, voor zover hun vermogen niet groter is dan 70 kW. Omdat de eisen met betrekking tot het energierendement een belangrijk aspect van het goede functioneren van gesloten bodemenergiesystemen betreffen, was het niet de bedoeling om de reikwijdte van de eerdere uitzondering op te rekken. Dit zou het geval zijn omdat een gesloten bodemenergiesysteem voor een afzonderlijke woning doorgaans een vermogen van niet meer dan 10 kW heeft. Het is de bedoeling dat de uitzondering alleen voor dergelijke kleine bodemenergiesystemen blijft gelden. De wijziging maakt de onbedoeld opgetreden inhoudelijke wijziging weer ongedaan.

Een vergelijkbare wijziging is in artikel I, onderdeel BH, van het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022 doorgevoerd in artikel 4.1138, tweede lid, Bal. Per abuis is vergeten dezelfde wijziging door te voeren in artikel 4.1143, vierde lid, Bal. Dit wordt hierbij aangepast.

Onderdeel AC (artikel 4.1173 Bal)

Dit is een redactionele wijziging.

Onderdeel AD (artikelen 4.1275, 4.1277, 4.1279, 4.1289 en 4.1291 Bal)

Deze wijziging harmoniseert de opschriften van deze artikelen met dat van de andere 50 artikelen over de afbakening van maatwerk.

Onderdeel AE (artikelen 4.1296 en 4.1340 Bal)

Deze artikelen worden gewijzigd in verband met de eerdere wijziging van de datum van inwerkingtreding van het stelsel van 2022 naar 1 juli 2023.

Onderdeel AF (artikel 4.1349 Bal)

Dit is een redactionele wijziging, waardoor onderdeel b duidelijker slaat op de emissiegrenswaarden voor ammoniak.

Onderdeel AG (artikel 5.3 Bal)

Paragraaf 5.2.1 Bal gaat over eindonderzoek en eventueel herstel van de bodemkwaliteit na beëindiging van een (milieubelastende) activiteit. Doordat de activiteit opslaan van grond of baggerspecie (par. 4.121 Bal) ook kan plaatsvinden in een oppervlaktewaterlichaam, moet deze paragraaf ook geschikt zijn voor activiteiten die plaatsvinden in oppervlaktewater. In artikel 5.3 Bal werd tot nog toe alleen verwezen naar de NEN-normen voor bodemonderzoek op de landbodem en niet naar de onderzoeksprotocollen voor het uitvoeren van milieuhygiënisch vooronderzoek op de waterbodem. Naar NEN 5717 werd al verwezen in artikel 4.1267, derde lid, Bal en naar NEN 5720 in artikel 7.187, onder e, van de Omgevingsregeling. Het gaat om vrij beschikbare normen.

Onderdeel AH (artikel 5.24 Bal)

Dit is een redactionele wijziging waarmee wordt aangesloten bij de gebruikelijke formuleringen in het Bal.

Onderdeel AI (artikel 5.38a Bal)

Artikel 5.38a Bal wordt geschrapt omdat in de Verzamelwijziging IenW vanwege invoering Ow 2022 (Stcrt. 2022, [nog te publiceren]) in de Activiteitenregeling milieubeheer de overgangperiode voor emissiegrenswaarden en ondergrenswaarden voor zeer zorgwekkende stoffen in artikel 1.3b, tweede lid, van 1 januari 2025 is teruggebracht naar 1 januari 2023. Omdat de Omgevingswet na deze datum inwerking treedt is overgangsrecht in het Bal niet meer nodig.

Onderdelen AJ, AK en AL (artikelen 6.7, 7.7 en 8.7 Bal) [artikel 4.3, eerste en tweede lid, Ow]

Deze wijzigingen zorgen voor een betere aansluiting op de artikelen die het toepassingsbereik van de paragrafen met inhoudelijke regels bepalen. In de hoofdstukken 6 tot en met 8 van Bal worden namelijk anders dan bijvoorbeeld de hoofdstukken over de milieubelastende activiteiten geen categorieën van activiteiten aangewezen. Het toepassingsbereik wordt per paragraaf met inhoudelijke regels bepaald.

Onderdeel AM (artikel 8.18 Bal)

Dit is een redactionele wijziging.

Onderdeel AN (artikel 11.29 Bal) [artikel 4.3, tweede en derde lid, Ow]

Artikel 11.29, eerste lid, Bal noemt ten onrechte artikel 11.68 Bal niet bij de regels uit afdeling 11.2 Bal waarover maatwerkregels bij omgevingsverordening kunnen worden gesteld. Dat over

artikel 11.68 Bal een maatwerkregel kan worden gesteld, blijkt uit de artikelen 11.29, tweede lid, en 11.69 Bal, die de mogelijkheid van afwijking regelen. Maar in die bepalingen wordt niet aangegeven dat – zoals blijktens de context en de nota van toelichting bij het Bal is bedoeld – de maatwerkregel (alleen) bij omgevingsverordening kan worden gesteld. In het licht van de vereisten van artikel 4.6, tweede lid, Ow en om onduidelijkheden te voorkomen is het wenselijk om artikel 11.29, eerste lid, Bal op dit punt aan te vullen.

Onderdeel AO (artikel 11.99 Bal) [artikel 4.3, tweede lid, Ow]

Het gaat hier om een verbetering van de verwijzing naar de Europese cites-regelgeving inzake bescherming van in het wild levende dier- en plantensoorten.

Onderdeel AP (tabellen 15.16, 15.34 en 15.53 Bal)

In de tabellen 15.16, 15.34 en 15.53 Bal is steeds gewijzigd dat de kwaliteitseis voor legionella kleiner dan 100 kolonievormende eenheden per liter moet zijn. Dit is gelijk aan de kwaliteitseis die voorheen was opgenomen in het Besluit hygiëne en veiligheid badinrichtingen en zwemgelegenheden.

Onderdeel AQ (artikelen 15.28, 15.29, 15.44, 15.45, 15.61 en 15.62 Bal)

In de artikelen 15.28, eerste en tweede lid, 15.29, 15.44, 15.45, 15.61 en 15.62 Bal was een overgangperiode opgenomen tot 1 januari 2023. Deze wordt vervangen door een overgangstermijn die is gekoppeld aan de inwerkingtredingsdatum van het Bal. Een overgangperiode blijft noodzakelijk, omdat een laboratorium tijd nodig heeft om de accreditatie op orde te krijgen van de norm die van toepassing is op de betreffende parameter. Vanwege de verandering van de inwerkingtredingsdatum van de Omgevingswet en de investeringen die met de voorbereiding op de aangepaste meetnormen zijn gemoeid is niet eerder met voorbereiding op de aangepaste meetnormen gestart.

Onderdelen AR, AS en AT (artikelen 15.29a, 15.45a en 15.62a Bal)

In het Bal wordt een overgangperiode opgenomen voor het van toepassing worden van kwaliteitseisen voor bepaalde parameters. Met toevoeging van de artikelen 15.29a, 15.45a en 15.62a in het Bal is verduidelijkt dat tijdens deze periode er ook niet hoeft worden bemonsterd of gemeten op deze parameters.

Onderdeel AU (artikelen 15.66 en 15.67 Bal)

De eerder opgenomen overgangstermijn voor het opstellen van een risicoanalyse en beheersplan wordt vervangen door een termijn die is gekoppeld aan de inwerkingtredingsdatum van het Bal. Een overgangperiode blijft nodig, omdat daar door de sector van is uitgegaan.

Onderdelen AV en AW (bijlage I Bal)

In bijlage I, onder A, bij het Bal, worden verschillende wijzigingen van ondergeschikt belang doorgevoerd.

In de bijlage is het begrip *CAS-nummer* ingevoegd. In verschillende artikelen in het Bal en het Bkl wordt hiernaar verwezen. Ter verduidelijking wordt verwezen naar de numerieke aanduiding voor chemische stoffen die wordt uitgegeven door Chemical Abstract Service, een divisie van de American Chemical Society.

In bijlage I, onder A, bij het Bal ontbrak echter een begripsomschrijving van het begrip *VN-nummer*. In artikel 4.24, derde lid, onder d, Bal is bepaald dat voor hulpverleningsdiensten van de overheid per aanwezige gevaarlijke stoffen of stoffen die op basis van aard of hoeveelheid een risico vormen, onverwijld het VN-nummer toegankelijk is. Met het VN-nummer wordt bedoeld het nummer van de chemische stof uit de *Recommendations on the Transport of Dangerous Goods*.¹² Dit document is op internationaal niveau vastgesteld door de Verenigde Naties en betreft een wereldwijd geharmoniseerd systeem voor de indeling en etikettering van (gevaarlijke) chemische stoffen.

In de begripsomschrijving van *bunkerstation* is een redactionele wijziging doorgevoerd.

Daarnaast is de begripsomschrijving van *zeer zorgwekkende stof* gewijzigd. In het Activiteitenbesluit milieubeheer staat in artikel 2.3b, tweede lid, een definitie van zeer zorgwekkende stof (ZZS) die verwijst naar de criteria uit artikel 57 van de EG-verordening registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen (reach-verordening).¹³ Deze definitie van zeer zorgwekkende stof wordt in artikel 1.3 van de Activiteitenregeling milieubeheer uitgebreid tot stoffen die in internationale verdragen en verordeningen staan. In de definitie van ZZS in het Bal ontbreekt de verwijzing naar de stoffen in internationale verdragen en verordeningen. Dit wordt met deze wijziging gerepareerd. Hierdoor wordt voorkomen dat een stof die onder het regime uit het Activiteitenbesluit- en regeling een ZZS is, geen ZZS meer zou zijn onder het Bal. Bovendien is de naamgeving van verordeningen en richtlijnen waarnaar verwezen wordt is aangevuld en gecorrigeerd.

De inventaris van geclassificeerde stoffen als bedoeld in artikel 42, eerste lid, van de CLP-verordening is verwijderd. Deze inventaris wordt niet gebruikt voor het samenstellen van de ZZS-lijst. Stoffen waarvoor een geharmoniseerde classificatie geldt zijn opgenomen in bijlage VI van de CLP-verordening. Deze wordt wel gebruikt voor het samenstellen van de ZZS-lijst en staat al genoemd. De overige classificaties in de inventaris zijn zelfclassificaties door bedrijven. Deze zelfclassificaties zijn vaak tegenstrijdig en worden niet internationaal afgestemd of gecontroleerd door officiële nationale of Europese instanties. Hierdoor zijn er te veel onzekerheden over de betrouwbaarheid van deze classificaties om de stoffen op de ZZS-lijst op te nemen. Stoffen die volgens deze zelfclassificaties zijn ingedeeld als carcinogeen, mutageen of reprotoxisch, categorie 1a of categorie 1b vallen onder de algemene verwijzing naar de criteria van artikel 57 van de reach-verordening. Daarom is het niet nodig de inventaris apart te benoemen.

Bijlage VI van de verordening persistente organische verontreinigende stoffen geeft aanvullende informatie voor stoffen in de bijlagen I, II en III van dezelfde verordening en hoeft daarom niet genoemd te worden.

Alle stoffen op bijlage XIV van de reach-verordening staan ook op de kandidatenlijst, bedoeld in artikel 59 van die verordening welke al genoemd wordt. Het apart noemen van bijlage XIV is daarom overbodig.

Voor stoffen die onder REACH beoordeeld worden en blijken te voldoen aan de art 57 criteria kunnen restricties worden vastgesteld die worden opgenomen in bijlage XVII van de reach-verordening. Deze stoffen komen niet altijd op de kandidatenlijst. Echter niet alle stoffen waarvoor een restrictie geldt voldoen aan de art 57 criteria, er kunnen ook andere redenen zijn voor een restrictie. Deze verwijzing is dus alleen voor stoffen waarvoor een restrictie geldt vanwege het voldoen aan de in artikel 57 genoemde criteria.

Voorheen werd alleen verwezen naar de Verordeningen 528/2012 en 1107/2009 van het Europees Parlement waarin verwezen werd naar vast te stellen criteria voor hormoonontregelende eigenschappen. Deze criteria zijn inmiddels vastgelegd in aanvullende wetgevingen en verder uitgewerkt in een Europees richtsnoer. Deze aanvullende informatie wordt nu ook genoemd.

¹² Verenigde Naties 2021, ST/SG/AC.10/1/Rev.11 (Vol. I).

¹³ Verordening (EG) nr. 1907/2006 van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 inzake de registratie en beoordeling van en de autorisatie en beperkingen ten aanzien van chemische stoffen (PbEU 2006, L 396).

In samenhang met het bovenstaande wordt in bijlage I, onder B, een begripsomschrijving opgenomen voor de reach-verordening (REACH staat voor 'registratie, evaluatie en autorisatie van chemische stoffen').

Onderdeel AX (bijlage III bij het Bal)

In de stofklassenlijst in bijlage III staat aangegeven in welke stofklasse een individuele stof of stofgroep valt. Bovenaan de stofklassenlijst in dit besluit staat een zin die de relatie individuele stof en stofgroep aangeeft. De bedoeling is dat in zo'n geval de stofklasse met de strengste emissiegrenswaarde geldt. De wijziging van de tekst bovenaan de tabel strekt tot verduidelijking van de werking van de tabel uit bijlage III.

In de tabel zijn verder de verwijzingen naar de bijlage VII verwijderd, aangezien die bijlage is komen te vervallen. Bij iedere stof of stofgroep staat nu aangewezen in welke stofklasse deze valt. Ten slotte is de bijlage aangevuld met de stoffen die zijn weggefallen in de gepubliceerde versie van het Besluit van 22 augustus 2022 tot wijziging van het Besluit activiteiten leefomgeving en het Besluit kwaliteit leefomgeving in verband met de actualisatie van de regels inzake industriële emissies en enige andere besluiten in verband met technische correcties.¹⁴ Deze weggefallen stoffen stonden wel op de versie die daarvoor is aangeboden voor internetconsultatie, voorhang bij de Kamers en advisering van de Raad van State.

Daarnaast wordt nu voor arseen- en cadmiumverbindingen aangegeven hoe de emissie berekend moet worden, aangezien hierover in de uitvoeringspraktijk onduidelijkheid bleek te bestaan. Ten slotte zijn een aantal correcties doorgevoerd in precieze formulering van de stofnamen en is een verouderd CAS-nummer voor epoxicolnazool vervangen voor het nieuwe nummer. Inhoudelijk is de bijlage verder niet gewijzigd.

Onderdeel AY (bijlage VII bij het Bal)

Bijlage VII bij het Bal behoort bij artikel 5.38a Bal, en dat artikel komt te vervallen. Daarom vervalt deze bijlage ook.

ARTIKEL II (Besluit bouwwerken leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 4.3, eerste lid.

Onderdeel A (artikel 1.1a Bbl)

Artikel 1.1a Bbl betreft de zogeheten grondslagbepaling van dat besluit. In de opsomming van grondslagen in het eerste lid is een ontbrekende grondslag ingevoegd, te weten artikel 16.1, derde lid. Dit artikellid vormt de grondslag voor artikel 7.11, vierde lid, Bbl.

Onderdeel B (artikel 3.87a Bbl)

Aangezien de Omgevingswet na de in het eerste lid genoemde datum in werking treedt is vermelding van de ingangsdatum van die eis niet meer nodig.

Onderdelen C, D, E en F (tabellen 4.73, 4.117, 4.207 en 4.212 Bbl)

Dit zijn redactionele wijzigingen in de tabellen 4.73, 4.117, 4.207 en 4.212 Bbl.

¹⁴ Stb. 2022, 320.

Onderdeel G (artikel 5.22 Bbl)

Dit is een redactionele wijziging.

Onderdeel H (artikel 6.37a Bbl)

Dit artikel vervalt, omdat het daarin opgenomen overgangsrecht is uitgewerkt op 11 maart 2022.

Onderdeel I (bijlage I bij het Bbl)

De begripsomschrijving voor "gebouw" vervalt in verband met de regeling van dit begrip in de Omgevingswet via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.

ARTIKEL III (Besluit kwaliteit leefomgeving)

In het opschrift van de artikelen is tussen vierkante haken [...] aangegeven wat de grondslag in de Omgevingswet is als dat een ander artikel is dan artikel 2.24, eerste lid.

Onderdeel A (artikel 1.1a Bkl)

Dit is een technische correctie van het tweede lid dat de grondslagen van dit besluit noemt.

Onderdeel B (§ 2.2.1.0 Bkl)

Voor een betere digitale ontsluiting worden de artikelen aan het begin van paragraaf 2.2.1 in een subparagraaf geplaatst, net als de andere artikelen.

Onderdeel C (artikelen 3.25, 5.55 en 5.79 Bkl)

In artikel 3.25, derde lid, onder e, Bkl is bepaald dat bij het bepalen van het geluid door een industrieterrein het geluid door 'doorgaand' verkeer op wegen, vaarwegen en spoorwegen, buiten beschouwing wordt gelaten. Onder doorgaand verkeer wordt echter normaliter verstaan 'verkeer dat door een bepaald gebied gaat, maar niet zijn herkomst of bestemming in dat gebied heeft'. Door de gekozen formulering is verkeer, dat het industrieterrein als bestemming heeft, niet uitgesloten, wat wel is beoogd. Om deze reden wordt het woord 'doorgaand' geschrapt.

Het woord 'doorgaand' is om dezelfde reden ook geschrapt uit de artikelen 5.55 en 5.79. Hiermee is verduidelijkt dat het geluid van zowel het doorgaand verkeer op een weg als het bestemmingsverkeer op een weg buiten het toepassingsbereik valt. Het geluid van (al) dat verkeer wordt gereguleerd met de instructieregels van afdeling 3.5 Bkl. Met het schrappen van 'doorgaand' uit beide artikelen is het toepassingsbereik van paragraaf 5.1.4.2 Bkl niet gewijzigd. De paragraaf blijft van toepassing op bijvoorbeeld laad- en losactiviteiten op een weg of op emplacementen en bijbehorende wasstraten, opstel terreinen en dergelijke.

Onderdeel D (artikel 5.63 Bkl)

Subparagraaf 5.1.4.2a Bkl geeft instructieregels over het geluid door activiteiten die worden verricht op een industrieterrein met geluidproductieplafonds. In artikel 5.55, tweede lid, onder d, is daarom bepaald dat de gehele paragraaf 5.1.4.2 niet van toepassing is op het geluid door activiteiten op een industrieterrein. Artikel 5.63, eerste lid, onder b, regelt hetzelfde voor subparagraaf 5.1.4.2.2 en is daarom overbodig. Voor de duidelijkheid is deze herhaling geschrapt.

Onderdelen E, F en G (artikelen 8.26, 8.29 en 8.33 Bkl) [artikel 5.34, tweede lid, Ow]

De bepalingen over vergunningvoorschriften beogen dat het bevoegd gezag volstaat met een verwijzing naar algemene regels als die de inhoud van de bepalingen verzekeren. In dat geval wordt afgezien van het stellen van vergunningvoorschriften. Dat uitgangspunt gold ook al onder de Wet algemene bepaling omgevingswet.¹⁵ De artikelen 8.26, eerste lid, 8.29, eerste lid, en 8.33, eerste lid, zijn echter dwingend geformuleerd, in lijn met artikel 5.34, eerste lid, van de Omgevingswet. Met deze nieuwe leden wordt de mogelijkheid geëxpliciteerd om in plaats daarvan te verwijzen naar algemene regels. Het zal dan primair gaan om de regels in het Bal. Verwijzing naar een regel in een omgevingsplan, waterschapsverordening of omgevingsverordening zal beperkt voorkomen. Een deel van het Bal is juist bedoeld ter implementatie van de richtlijn industriële emissies, zoals de regels over emissiewaarden in paragrafen 4.3-4.5 Bal. Bij wijziging van de algemene regel zal de regelgever zich zoveel mogelijk rekenschap moeten geven van dit soort verwijzingen. Bij de wijziging van die regels kan ook een afwijkende bepaling opgenomen worden voor bestaande vergunningplichtige gevallen, eventueel als overgangsrecht. Daarnaast moet het vergunningverlenende bevoegd gezag ook bezien of de voorschriften van de vergunning nog toereikend zijn.

Onderdeel H (artikel 11.2 Bkl) [artikel 20.6, eerste lid, aanhef en onder a, Ow]

De wijziging van artikel 11.2, onder b, onder 5°, Bkl betreft een redactionele wijziging waarmee wordt aangesloten bij de gebruikelijke afkorting van de verwijzing naar de Verenigde Naties in het stelsel van de Omgevingswet.

Onderdeel I (artikel 11.3 Bkl) [artikel 20.6, eerste lid, onder a, Ow]

Onderdeel b van artikel 11.3 Bkl heeft betrekking op activiteiten genoemd in bijlage VII bij het Bkl waarvoor vaste afstanden voor de aandachtsgebieden gelden. Bij het Bkl (Opslag- en transportbedrijf, groothandel en containeroverslag met gevaarlijke stoffen boven de drempelwaarden van de Seveso-richtlijn) kent zowel uit een tabel af te lezen afstanden als te berekenen afstanden voor het aandachtsgebied. Om die reden worden de onderdelen b en d van artikel 11.3 in overeenstemming gebracht met de nuancering in bijlage VII, onderdeel E, onder 9.

Daarnaast is in onderdeel d een verwijzing toegevoegd naar onderdeel E, onder 10, van bijlage VII bij het Bkl (LNG: opslag- en transportbedrijf, groothandel en containeroverslag en tankstation). Ook voor deze categorie activiteiten moet het bevoegd gezag gegevens over de afstanden voor het te berekenen plaatsgebonden risico verzamelen. Dit onderdeel was ten onrechte nog niet opgenomen in onderdeel d van artikel 11.3.

Onderdeel J (artikel 11.9 Bkl) [artikel 20.2, eerste lid, Ow]

In de Verzamelwet Omgevingswet 20xx wordt voorgesteld om artikel 2.15, vierde lid, van de Omgevingswet te wijzigen. De begrippen *hydraulische belasting* en *sterkte* worden vervangen door *overstromingskans dan wel de faalkans* van een primaire waterkering. De artikel 11.9, eerste lid, Bkl is hiermee in overeenstemming gebracht.

Onderdeel K (artikel 11.11 Bkl) [artikel 20.1, derde lid, Ow]

De wijziging van het eerste lid van artikel 11.11 Bkl betreft een redactionele wijziging.

Het tweede lid is aangepast om dit in overeenstemming te brengen met artikel 2.15, vierde lid, van de Omgevingswet. Dit artikel is in het wetsvoorstel tot wijziging van de Omgevingswet, waarbij de begrippen *hydraulische belasting* en *sterkte* zijn vervangen door *overstromingskans dan wel de faalkans* van een primaire waterkering.

¹⁵ Kamerstukken II 2011/12, 33197, nr. 3, blz. 3.

Onderdeel L (artikel 11.15 Bkl) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

Met deze wijziging is verduidelijkt dat het verslag inzake de veiligheid van primaire waterkeringen naast de resultaten van de monitoring voor de omgevingswaarden bevat, ook andere zaken als de beoordeling van een dijktraject (dat is het rekenkundig bepalen van de overstromings- of faalkans) door de beheerders van de primaire waterkeringen kan bevatten.

Onderdeel M (artikel 11.45 Bkl) [artikel 20.2, eerste lid, Ow]

Deze wijziging van het vierde lid lost een onevenwichtigheid op in de redactie van artikel 11.45, vierde lid, Bkl. Dat lid bepaalt welk bestuursorgaan is belast met de uitvoering van de monitoring van de geluidproductieplafonds. De monitoringstaak voor geluidproductieplafonds voor een geluidbronsoort hangt direct samen met het aanwijzen van een weg, spoorweg of industrieterrein door de provincie of het Rijk. Voor industrieterreinen was echter een andere formulering gekozen, waardoor het leek dat de taak pas bij de provincie zou liggen vanaf het moment dat de geluidproductieplafonds zijn vastgesteld en niet al vanaf het moment dat de provincie het terrein aan zich trekt door het bij verordening aan te wijzen. De plicht tot monitoring geldt overigens, zoals bepaald in artikel 20.1, eerste lid, van de Omgevingswet, vanaf het moment van vaststelling van de geluidproductieplafonds.

Onderdeel N (artikel 12.1 Bkl)

In de begripsbepaling van het begrip *aanwezig industrieterrein* in artikel 12.1 Bkl werd verwezen naar artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet. Dat artikel is ruim een pagina lang en het blijkt dat de weinig specifieke verwijzing verwarring veroorzaakte. In de praktijk zijn slechts twee onderdelen van artikel 3.6 van belang. Het eerste lid, onder a, aanhef, van artikel 3.6 regelt in essentie wat een aanwezig industrieterrein is, namelijk een industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder totdat voor het terrein geluidproductieplafonds zijn vastgesteld. Artikel 3.6, zesde lid, dat is ingevoegd bij de Verzamelwet Omgevingswet 20xx, maakt daarbij een uitzondering voor het geval dat in het omgevingsplan wordt bepaald dat activiteiten die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken niet worden verricht. Dit kan bijvoorbeeld aan de orde zijn omdat het bedrijf dat aanleiding was voor de zonering onder de Wet geluidhinder zijn activiteiten heeft gestaakt of beperkt in omvang of omdat de gemeente ervoor kiest de activiteiten niet langer toe te laten. Beide voorwaarden zijn nu uitgeschreven in de aangepaste begripsbepaling. In de context van het Bkl kunnen beide voorwaarden overigens beknopter worden omschreven dan in de Aanvullingswet geluid Omgevingswet mogelijk was, dit omdat binnen de algemene maatregel van bestuur kan worden verwezen naar artikel 12.2, dat de eerste vaststelling van geluidproductieplafonds regelt, en artikel 5.78b, dat de activiteiten aanwijst die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken.

Een voorwaarde is niet overgenomen uit artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, namelijk dat het besluit waarmee de geluidproductieplafonds zijn vastgesteld in werking is getreden. Voor de toepassing van het begrip bij de overgangsrechtelijke instructieregels in paragraaf 12.1.1 Bkl moet die voorwaarde niet gelden, want het besluit waarop die instructieregels zien is nu juist het besluit waardoor het aanwezige industrieterrein wordt omgezet in een industrieterrein met geluidproductieplafonds.

Onderdeel O (artikel 12.2a Bkl)

In artikel 2.11a van de Omgevingswet is bepaald dat bij omgevingsplan als omgevingswaarden geluidproductieplafonds moeten worden vastgesteld rondom industrieterreinen waar bij algemene maatregel van bestuur aangewezen activiteiten kunnen worden verricht die in aanzienlijke mate geluid kunnen veroorzaken. In paragraaf 3.5.4 Bkl zijn instructieregels gesteld over het vaststellen

van die geluidproductieplafonds. Voor het vaststellen van de eerste geluidproductieplafonds voor een aanwezig industrieterrein is in paragraaf 12.1.1 Bkl een afwijkende regeling voorgeschreven.

Vanaf het moment van de vaststelling bij omgevingsplan van de geluidproductieplafonds gelden voor dat omgevingsplan de instructieregels van paragraaf 5.1.4.2a Bkl. Dat betekent onder meer dat het omgevingsplan voor het industrieterrein moet voldoen aan artikel 5.78f Bkl. Het omgevingsplan moet regels bevatten over activiteiten op het industrieterrein, gericht op het voldoen aan de eerste geluidproductieplafonds.

Het omgevingsplan zal over het algemeen voldoen aan artikel 5.78f Bkl als, naast de geluidregels van de bruidsschat, ook geluidregels (geluidverdeling) uit het voormalige bestemmingsplan in het tijdelijk deel van het omgevingsplan staan. Maar in andere gevallen zal het omgevingsplan niet voldoen aan artikel 5.78f, omdat de geluidbeheersing onder oud recht ook is geregeld met vergunningvoorschriften en maatwerkvoorschriften die geen onderdeel van het omgevingsplan zijn. Dit zou een onbedoelde belemmering kunnen vormen voor de eerste vaststelling van de geluidproductieplafonds. In het eerste lid van het nieuwe artikel 12.2a is daarom bepaald dat artikel 5.78f niet geldt op het moment dat de geluidproductieplafonds met toepassing van het overgangsrechtelijke artikel 12.2 worden vastgesteld. De uitzondering geldt voor geluidproductieplafonds als bedoeld in artikel 2.11a van de Omgevingswet (gemeente) en in artikel 2.12a van die wet (provincie), voor zover die met toepassing van het overgangsrechtelijke artikel 12.2 worden vastgesteld.

De uitzondering geldt als, en voor zolang, voor het industrieterrein de eerste geluidproductieplafonds gelden die met toepassing van het overgangsrechtelijke artikel 12.2 Bkl zijn bepaald. Als de geluidproductieplafonds inhoudelijk worden gewijzigd met toepassing van de instructieregels in paragraaf 3.5.4, dan vervalt de uitzondering en moet het omgevingsplan voldoen aan het eerste lid van artikel 5.78f. In de nota van toelichting bij het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet is bij de artikelsgewijze toelichting bij artikel 12.2 Bkl ook gewezen op andere nadelen van het combineren van de beleidsneutrale eerste vaststelling van geluidproductieplafonds met een inhoudelijke wijziging. Voor het einde van de overgangsfase waarin de gemeente het omgevingsplan opbouwt moeten alsnog regels over activiteiten op het industrieterrein worden gesteld, gericht op het voldoen aan de geluidproductieplafonds. Dat is geregeld in het tweede lid, dat uitgestelde werking biedt tot de bij koninklijk besluit te bepalen datum waarop alle regels van het omgevingsplan opgenomen zullen zijn in het nieuwe deel van dat plan.

Onderdeel P (artikel 12.11 Bkl)

Artikel 12.11, tweede lid, Bkl bevat de regeling voor vrijwillige sanering. In artikel 12.11, tweede lid onder b, was onduidelijk wat wordt bedoeld met 'het geluid'. Het gaat om hetzelfde geluid dat aanleiding vormt om een gebouw op te nemen op de te lijst te saneren gebouwen. Welk geluid dat is, is bepaald in artikel 15.2, tweede lid, van het Omgevingsbesluit. Dit geluid is in de onderdelen b, c en d het geluid hoger dan de grenswaarde. Het geluid van artikel 12.11 is dan minder dan 5 dB lager dan dit geluid. Geluid van een gemeentelijke weg hoger dan de grenswaarde is bijvoorbeeld 71 dB, en geluid minder dan 5 dB lager dan 71 dB is 67, 68, 69 en 70 dB. Dit is niet wat met deze tekst is beoogd. Uit de toelichting bij het artikel blijkt dat de bedoeling is dat gebouwen waarop het geluid tot 5 dB onder de saneringsdrempel ligt, gesaneerd kunnen worden. De saneringsdrempel verwijst naar de grenswaarde in artikel 15.2, tweede lid, onder b, c en d, of 5 dB hoger dan de grenswaarde in artikel 15.2, tweede lid, onderdeel a. Dus ook gebouwen bij een gemeentelijke weg met 66 dB vallen onder artikel 12.11, tweede lid.

Wel is van belang dat het ook in artikel 12.11 gaat om het geluid bij volledig benutte geluidproductieplafonds of het geluid in het basisjaar voor de basisgeluidemissie. Op dit punt verwijst de tekst terecht naar artikel 15.2, tweede lid, van het Omgevingsbesluit. De tekst van

artikel 12.11 is zo aangepast dat duidelijker is wat ermee wordt beoogd. De tabel hieronder geeft per geluidbronsort de geluidbelastingen weer voor de vrijwillige en de verplichte sanering.

Geluidbronsort	Grenswaarde (art. 3.35 Bkl)	Vrijwillige sanering bij L_{den} van	Verplichte sanering bij L_{den} van
Provinciale weg binnen bebouwde kom	65 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Provinciale weg buiten bebouwde kom	65 dB	61 dB of hoger	66 dB of hoger
Gemeenteweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Waterschapsweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger
Lokale spoorweg	70 dB	66 dB of hoger	71 dB of hoger

Onderdeel Q (artikel 12.13i Bkl) [artikel 3.7 Aanvullingswet geluid Omgevingswet]

Dit artikel wordt opnieuw vastgesteld om drie redenen.

Ten eerste wordt artikel 11.50 toegevoegd. Artikel 11.50 Bkl gaat over de gegevensverzameling voor geluidbelastingkaarten. Het eerste lid, onder c, vereist het verzamelen van gegevens van "activiteiten die worden verricht op een industrieterrein waarvoor geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld" en "activiteiten in een gebied waarvoor in het omgevingsplan voor het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ van geluid een hogere waarde is vastgesteld dan de standaardwaarden". Hierbij is de veronderstelling dat deze activiteiten al zijn toegelaten in een omgevingsplan. De eerstvolgende uiterste vaststellingsdatum voor geluidbelastingkaarten is 30 juni 2027, en dat ligt vóór de uiterste datum waarop omgevingsplannen moeten voldoen aan alle eisen van de Omgevingswet. Daarom is het mogelijk dat er bij het verzamelen van gegevens voor de geluidbelastingkaart relevante gegevens worden gemist.

In artikel 12.13i Bkl was voor een aantal artikelen al geregeld dat onder "industrieterrein waarvoor geluidproductieplafonds als omgevingswaarden zijn vastgesteld" ook wordt verstaan een op het tijdstip van inwerkingtreding van het Bkl aanwezig industrieterrein als bedoeld in artikel 1 van de Wet geluidhinder. Aan dit artikel wordt nu artikel 11.50 Bkl toegevoegd, zodat ook voor bestaande industrieterreinen gegevens worden verzameld voor de geluidbelastingkaart. Dit was onder de Wet milieubeheer vereist op grond van artikel 18 van het Besluit geluid milieubeheer.

Ten tweede is bij het verduidelijken van het begrip 'aanwezig industrieterrein' in artikel 12.1 geconstateerd is dat in artikel 12.13i enkele toepassingsvoorwaarden waren opgenomen die al onderdeel uitmaakten van het begrip 'aanwezig industrieterrein', omdat deze toepassingsvoorwaarden ook zijn gesteld in artikel 3.6 van de Aanvullingswet geluid Omgevingswet, waarnaar dat begrip aanvankelijk verwees. Nu het begrip is verduidelijkt kan er direct naar verwezen worden, wat het risico op verwarring over dubbele of overlappende voorwaarden voorkomt. Ook vervalt, net als bij de wijziging in artikel 12.1, de voorwaarde dat het besluit waarmee de geluidproductieplafonds zijn vastgesteld in werking is getreden. Het is immers mogelijk dat het besluit waarmee wordt bepaald dat een locatie niet langer een industrieterrein is, hetzelfde besluit is waarmee met toepassing van paragraaf 5.1.4.2 Bkl regels voor geluid door activiteiten op die locatie worden vastgesteld.

Ten derde wordt artikel 5.63, onder b, met dit besluit geschrapt uit het Bkl, waardoor artikel 12.13i hier ook niet meer naar moet verwijzen.

Onderdeel R (artikel 12.13n Bkl)

Een nieuw artikel 12.13n wordt toegevoegd waardoor ook de geluidbelasting van bestaande concentratiegebieden voor horeca-inrichtingen respectievelijk voor detailhandel en ambachtsbedrijven moet worden meegenomen bij het verzamelen van de gegevens voor een

geluidbelastingkaart. Dit was onder de Wet milieubeheer vereist op grond van artikel 19 van het Besluit geluid milieubeheer. Door deze aanvullingen zullen de geluidbelastingkaarten in 2027 niet minder gegevens bevatten dan ze onder de Wet milieubeheer zouden bevatten.

Onderdeel S (bijlage I Bkl)

In bijlage I, onder A, bij het Bkl, worden verschillende wijzigingen van ondergeschikt belang doorgevoerd.

In de bijlage zijn de begrippen *CAS-nummer* en *VN-nummer* ingevoegd. In de begripsomschrijving van deze begrippen wordt verwezen naar de begripsomschrijvingen in bijlage I, onder A, bij het Bal. Zie hiervoor ook de artikelsgewijze toelichting bij de wijziging van bijlage I Bal via dit besluit.

Onderdeel T (bijlage III Bkl)

In bijlage III Bkl vervalt voetnoot 1. In de uitleg bij voetnoot 1 is de afkorting "CAS" verklaard, te weten Chemical Abstract Services. Deze afkorting wordt met dit besluit nu opgenomen in bijlage I, onder A, bij het Bkl, en ook in bijlage I, onder A, bij het Bal. Hiervoor wordt verwezen naar de artikelsgewijze toelichtingen bij de wijziging van bijlage I Bal via dit besluit.

Onderdeel U (bijlage VI Bkl)

Dit is een terminologische correctie in lijn met het gebruik van "basisonderwijs" in het Bbl.

ARTIKEL IV (Omgevingsbesluit)

Onderdeel A (artikel 10.27 Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, onder b, Ow]

De wijziging van artikel 10.27 van het Omgevingsbesluit hangt samen met de verplichting voor het bevoegd gezag om de gegevens over de externe veiligheidsrisico's van activiteiten bedoeld in de artikelen 11.2 tot en met 11.7 Bkl door toepassing van het zogeheten Informatiemodel Externe Veiligheid (IMEV) te verstrekken ten behoeve van het register externe veiligheidsrisico's. Deze verplichting is geregeld in artikel 12.2 van de Omgevingsregeling. Door toepassing van het IMEV worden de gegevens direct in het register opgenomen en wordt het register actueel gehouden. Een termijn waarbinnen de gegevens aan Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat moeten worden verstrekt is daarmee overbodig geworden. Dat geldt ook voor de actualiseringsverplichting uit het tweede lid. Het tweede lid kan daarmee vervallen.

Onderdeel B (artikel 10.39a Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

Artikel 10.39a is een voortzetting van artikel 165 van de Wet geluidhinder. In dit artikel gaat het om een bevoegdheid om 1) informatie te vragen die specifiek nodig is voor het instellen van een geluidzone en 2) informatie te vragen over maatregelen die in dat kader getroffen kunnen worden om het geluid van een bedrijf te beperken. In het stelsel van de Omgevingswet gaat het dan om het vaststellen van geluidproductieplafonds en maatregelen die in dat kader overwogen moeten worden.

Onderdeel 1) is omgezet naar "gegevens over het geluid door die activiteit voor de vaststelling van een geluidproductieplafond als omgevingswaarde voor het industrieterrein". Onderdeel 2) is omgezet naar "voor de vaststelling of wordt voldaan aan dat geluidproductieplafond". Er wordt dus in dit tweede zinsdeel een relatie gelegd met de naleving, de resultaatsverplichting als bedoeld in artikel 3.44 Bkl. Dat gaat echter verder dan de Wet geluidhinder. Onderdeel 2) moet daarom alleen betrekking hebben op maatregelen die overwogen moeten worden bij het voldoen aan de instructieregels van par. 3.5.4.2 "Vaststellen van geluidproductieplafonds als omgevingswaarden".

Deze maatregelen worden echter al gereguleerd met regels in het omgevingsplan, vergunningvoorschriften en maatwerkvoorschriften. In dat kader heeft het bevoegd gezag al voldoende mogelijkheden om informatie te vragen van bedrijven. Het zinsdeel "en voor de vaststelling of wordt voldaan aan dat geluidproductieplafond" is daarom overbodig en wordt geschrapt.

Onderdeel C (artikelen 10.39b en 10.39c Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

Met dit onderdeel worden twee artikelen ingevoegd in het Omgevingsbesluit.

Artikel 10.39b

Het kan zijn dat het bevoegd gezag niet over alle vereiste gegevens die nodig zijn voor opname in het geluidregister beschikt. Daarom wordt in het nieuwe artikel 10.39b opgenomen dat degene die op een industrieterrein een activiteit als bedoeld in artikel 10.42, eerste lid, aanhef en onder f of g, verricht, verplicht is op verzoek van het bevoegd gezag gegevens te verstrekken over het geluid door die activiteit.

Het ligt wel in de rede dat het bevoegd gezag hierbij afstemt met het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning voor de milieubelastende activiteit en de algemene regels over de activiteit uit het Bal. Immers kunnen de nodige gegevens daar al aanwezig zijn, en het is niet de bedoeling dat dezelfde gegevens meerdere malen aan de overheid moeten worden verstrekt.

Met de gevraagde gegevens moet het bevoegd gezag kunnen voldoen aan de verplichting voor gegevensverstrekking aan het geluidregister (artikel 10.42a van het Omgevingsbesluit). Hierbij moet ook betrokken worden dat de Omgevingsregeling aanvullende bepalingen voor de gegevensverstrekking bevat. In artikel 3.28 van de Omgevingsregeling worden de geluidbrongegevens voor windturbines, genoemd in artikel 11.52, eerste lid, onder d, Bkl, gedefinieerd. En artikel 12.71e van de Omgevingsregeling schrijft voor dat de gegevensverstrekking moet plaatsvinden in overeenstemming met het Informatiemodel Geluid.

Artikel 10.39c

Het kan zijn dat het bevoegd gezag voor het luchthavenbesluit niet over alle vereiste gegevens die nodig zijn voor opname in het geluidregister beschikt. Daarom wordt in het nieuwe artikel 10.39c opgenomen dat degene die een luchthaven in bedrijf heeft, verplicht is op verzoek van het bevoegd gezag gegevens te verstrekken over het geluid door de luchthaven.

Met de gevraagde gegevens moet het bevoegd gezag kunnen voldoen aan de verplichting voor gegevensverstrekking aan het geluidregister (artikel 10.42a van het Omgevingsbesluit). Hierbij moet ook betrokken worden dat de Omgevingsregeling aanvullende bepalingen voor de gegevensverstrekking bevat. Artikel 12.71e van de Omgevingsregeling schrijft voor dat de gegevensverstrekking moet plaatsvinden in overeenstemming met het Informatiemodel Geluid.

Onderdeel D (artikel 10.42a Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

Dit artikel regelt welke bestuursorganen welke gegevens moeten verstrekken aan de Minister van Infrastructuur en Waterstaat, die het geluidregister beheert, bedoeld in de artikelen 11.51 en 11.52 Bkl. Voor gegevens over een activiteit met een windturbine of een windpark op een industrieterrein met geluidproductieplafonds, en gegevens over een activiteit met een civiele buitenschietbaan, een militaire buitenschietbaan of een militair springterrein op een industrieterrein met geluidproductieplafonds, was daarbij uitgegaan van het bevoegd gezag voor de omgevingsvergunning voor die activiteit en de algemene regels over die activiteit uit het Bal. Dit zijn naast het college van burgemeester en wethouders ook gedeputeerde staten voor activiteiten met een windturbine of een windpark, en Onze Minister van Infrastructuur en Waterstaat voor activiteiten met een militaire buitenschietbaan of een militair springterrein.

De systematiek van de Omgevingswet gaat echter uit van de situatie die is toegestaan voor toepassing van de bepalingen over het gecumuleerde geluid, bedoeld in artikel 3.38 Bkl, en het gezamenlijke geluid, bedoeld in 3.39 Bkl, en niet om de feitelijk aanwezige situatie. Het geluid van een activiteit dat is toegestaan, wordt bepaald door de gemeente in een omgevingsplan. Na 2029 kan een projectbesluit het omgevingsplan direct wijzigen. Met een omgevingsvergunning voor een omgevingsplanactiviteit kan afgeweken worden van een omgevingsplan. Als bestuursorgaan moeten in artikel 10.42a, eerste lid, onder f, daarom de bevoegde gezagen aangewezen worden die deze besluiten kunnen nemen. Daarnaast moet het moment van de gegevensverstrekking gerelateerd worden aan de bekendmaking van een besluit waarin wordt bepaald hoeveel geluid de betrokken activiteiten maximaal mogen produceren.

De in artikel 10.42a, eerste lid, onder f, bedoelde activiteiten en de waarden daarvoor in het omgevingsplan waren verschillend. Om die reden is de verplichting om gegevens te verstrekken voor het geluid door een civiele buitenschietsbaan, een militaire buitenschietsbaan of een militair springterrein op een industrieterrein in een nieuw onderdeel g ondergebracht.

In de nieuwe onderdelen f en g is als termijn waarbinnen aan de verplichting tot aanlevering moet zijn voldaan, opgenomen: vier weken na de bekendmaking van het besluit waarin de waarden over het geluid van de betrokken activiteiten zijn vastgelegd.

Onderdelen E en F (artikelen 10.42b en 10.42c Omgevingsbesluit) [artikel 20.14, derde lid, Ow]

Artikel 10.42b gaat over de verstrekking en publicatie van het verslag van de monitoring van geluidproductieplafonds. Het eerste lid gaat over het verslag voor industrieterreinen in een gemeente die niet ligt in een bij ministeriële regeling aangewezen agglomeratie. Voor deze industrieterreinen doet het college van burgemeester en wethouders voor 18 juli 2028 en daarna elke vijf jaar verslag van de resultaten van de monitoring. Deze termijn sluit aan bij de uiterste datum voor het vaststellen van het vijfjaarlijkse actieplan uit de richtlijn omgevingslawaai¹⁶. Met de wijziging van de richtlijn omgevingslawaai bij Verordening (EU) 2019/1010 van 5 juni 2019¹⁷ is de datum voor de vijfjaarlijkse toets- en herzieningscyclus voor actieplannen uitgesteld van 18 juli 2023 naar 18 juli 2024. De termijn voor het daaropvolgende actieplan is dus 18 juli 2029. De termijn voor het verslag van de monitoring wordt daarom met deze wijziging gesteld op 18 juli 2029.

Voor industrieterreinen in een gemeente die wel ligt in een bij ministeriële regeling aangewezen agglomeratie is de betreffende bepaling opgenomen in artikel 4.23, tweede lid, Bkl. Deze gemeenten nemen het verslag op in het actieplan omgevingslawaai. In dat artikel is geen termijn opgenomen omdat de termijn in de richtlijn omgevingslawaai bij deze situaties van toepassing is.

Artikel 10.42c gaat over de verstrekking en publicatie van het verslag van de monitoring van het geluid van wegen en spoorwegen met een basisgeluidemissie. Het college van burgemeester en wethouders doet aan de gemeenteraad, en het dagelijks bestuur van een waterschap doet aan het algemeen bestuur van het waterschap, uiterlijk op 1 juli 2028 en vervolgens elke vijf jaar uiterlijk op 1 juli verslag van de resultaten van de monitoring. Deze termijn sluit aan bij de uiterste datum voor het vaststellen van het vijfjaarlijkse actieplan uit de richtlijn omgevingslawaai¹⁸. Met de

¹⁶ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (PbEG 2002, L 189)

¹⁷ Verordening (EU) 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de onderlinge afstemming van de verslagleggingsverplichtingen op het gebied van de milieuwetgeving, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 166/2006 en (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG en 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad, Verordeningen (EG) nr. 338/97 en (EG) nr. 2173/2005 van de Raad, en Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (PbEU 2019, L 170/115)

¹⁸ Richtlijn 2002/49/EG van het Europees Parlement en de Raad van 25 juni 2002 inzake de evaluatie en de beheersing van omgevingslawaai (PbEG 2002, L 189)

wijziging van de richtlijn omgevingslawaaai bij Verordening (EU) 2019/1010 van 5 juni 2019¹⁹ is de datum voor de vijfjaarlijkse toets- en herzieningscyclus voor actieplannen uitgesteld van 18 juli 2023 naar 18 juli 2024. De termijn voor het daaropvolgende actieplan is dus 18 juli 2029. De termijn voor het verslag van de monitoring wordt daarom met deze wijziging gesteld op 18 juli 2029. Hierbij wordt ook de datum in lijn gebracht met de richtlijn omgevingslawaaai. Doordat de termijn aansluit bij de cyclus van de richtlijn omgevingslawaaai kunnen gemeenten die een actieplan opstellen, het monitoringsverslag en het actieplan combineren in één document. De termijn gaat gelden als de gemeente of het waterschap een basisgeluidemissie heeft bepaald.

Onderdelen G en H (paragraaf 10.8.5 en artikelen 10.42c1 en 10.42c2 Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

De artikelen 10.47 en 10.47a waren ten onrechte geplaatst in paragraaf 10.8.6 over het *Pollutants Release and Transfer Register* (PRTR). Die artikelen hebben daar echter geen betrekking op. Zij zijn nu verplaatst naar een eigen paragraaf over bodemkwaliteit. Daarbij is de standaardvolgorde aangehouden van de onderwerpen zoals die ook in het Bkl wordt gehanteerd in met name de hoofdstukken 5 en 11. Daardoor zijn beide artikelen nu ook hernummerd.

Onderdeel I (artikel 14.1 Omgevingsbesluit) [artikel 16.1, eerste lid, Ow]

In artikel 14.1, derde lid, van het Omgevingsbesluit zouden bedrijven ertoe worden verplicht om digitaal aanvragen in te dienen en meldingen te doen. Dit lid zou in eerste instantie nog niet in werking treden. Inmiddels is besloten dat dit lid komt te vervallen. Met de aanvaarding in de Tweede Kamer van het amendement-Leijten²⁰ geldt in beginsel het in de Awb vastgelegde uitgangspunt dat ook ondernemers en rechtspersonen moeten kunnen kiezen tussen de elektronische weg en de papieren weg. Nu het derde lid van artikel 14.1 Omgevingsbesluit niet aan deze norm voldoet en een onderbouwing voor een afwijking van deze norm ontbreekt, wordt deze bepaling geschrapt.

Deze verplichting komt – voor zover het de aanvraag om een omgevingsvergunning betreft – overeen met artikel 4.1, tweede lid, van het Besluit omgevingsrecht en artikel 6.20, tweede lid, van het Waterbesluit die voorafgaand aan de inwerkingtreding van het stelsel ook nog niet in werking zijn getreden.

Onderdeel J (artikel 14.6 Omgevingsbesluit) [artikel 20.24 Ow]

Dit is een redactionele wijziging.

Onderdeel K (artikel 15.4 Omgevingsbesluit) [artikel 20.6, eerste lid, Ow]

Dit artikel gaat over de eerste verstrekking van gegevens voor het geluidregister. Dan geldt een tijdstip voor verstrekking van gegevens dat afwijkt van artikel 10.42a van het Omgevingsbesluit. Het derde lid is aangepast aan de wijzigingen die zijn aangebracht in dat artikel. Met 'bevoegd gezag' wordt hier bedoeld op het bevoegd gezag dat een omgevingsvergunning voor de milieubelastende activiteit heeft verleend, of een melding over de milieubelastende activiteit heeft ontvangen op grond van algemene regels.

¹⁹ Verordening (EU) 2019/1010 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende de onderlinge afstemming van de verslagleggingsverplichtingen op het gebied van de milieuwetgeving, en tot wijziging van Verordeningen (EG) nr. 166/2006 en (EU) nr. 995/2010 van het Europees Parlement en de Raad, Richtlijnen 2002/49/EG, 2004/35/EG, 2007/2/EG, 2009/147/EG en 2010/63/EU van het Europees Parlement en de Raad, Verordeningen (EG) nr. 338/97 en (EG) nr. 2173/2005 van de Raad, en Richtlijn 86/278/EEG van de Raad (PbEU 2019, L 170/115)

²⁰ Kamerstukken II 2021/22, 35261, nr. 16.

Onderdeel L (bijlage I bij het Omgevingsbesluit)

De begripsomschrijving voor "gebouw" vervalt in verband met de regeling van dit begrip in de Omgevingswet via de Verzamelwet Omgevingswet 20xx.

Onderdeel M (bijlage III bij het Omgevingsbesluit)

In onderdeel 1 van bijlage III bij het Omgevingsbesluit zijn verschillende onderdelen ingevoegd.

Onderdeel rb

Het adviesrecht van het bestuur van de veiligheidsregio geldt voor zowel het tanken van LPG als voor tankstations waar met LNG of waterstof wordt getankt (bijlage III, onder 1, bij het Omgevingsbesluit). Abusievelijk is de milieubelastende activiteit (hierna: mba's) zoals bedoeld in artikel de 3.272 en 3.273 Bal, zijnde het tanken van LNG en waterstof aan vaartuigen en drijvende werktuigen, niet opgenomen. Deze activiteit gaat gepaard met dezelfde veiligheidsrisico's als het tanken van deze stoffen aan voertuigen. Deze omissie wordt met deze wijziging hersteld.

Onderdelen rc en rd

Gebleken is dat in bijlage III, onder 1, bij het Omgevingsbesluit mba's ontbreken die wel in het, met het Invoeringsbesluit Omgevingswet, gewijzigde artikel 7.1 Besluit veiligheidsregio's worden genoemd. Het gaat om de mba's bedoeld in artikel 7.1, eerste lid, onderdeel d, onder 1° en 2°. De locatie waar deze mba's worden verricht, kan door het bestuur van de veiligheidsregio's worden aangewezen om over een bedrijfsbrandweer te beschikken. Gelet op de inhoudelijke en procedurele koppeling tussen de omgevingsvergunning en de bedrijfsbrandweeraanwijzing, zoals bedoeld op pagina 1871 van de nota van toelichting op het Invoeringsbesluit Omgevingswet, moet, indien een mba is opgenomen in artikel 7.1 Besluit veiligheidsregio's, ook sprake zijn van een adviesrecht op basis van artikel 4.33 van het Omgevingsbesluit en de daarbij behorende bijlage III. De benodigde wijziging van bijlage III is echter verzuimd in het kader van de hierboven genoemde aanpassing van het Besluit veiligheidsregio's en deze omissie wordt nu hersteld.

Onderdeel sa

De toevoeging van deze mba aan bijlage III, onder 1, bij het Omgevingsbesluit, betreft een technische wijziging en heeft tot doel een omissie te herstellen. De toevoeging hangt eveneens samen met de onder de toelichting op de onderdelen rc en rd beschreven gewenste inhoudelijke en procedurele afstemming tussen de omgevingsvergunning voor de mba en de bedrijfsbrandweeraanwijzing op grond van artikel 31 Wet veiligheidsregio's. Met onderdeel sa wordt het adviesrecht van het bestuur van de veiligheidsregio op grond van artikel 4.33 van het Omgevingsbesluit aangepast om de hiervoor bedoelde afstemming te realiseren. De wijziging vloeit voort uit het feit dat is geconstateerd dat een eerdere wijziging van artikel 7.1 van Besluit veiligheidsregio's onbedoeld een inperking tot gevolg heeft van de huidige aanwijzingsbevoegdheid van veiligheidsregio's ten aanzien van vervoersgebonden inrichtingen. Het is daarmee geen beleidsneutrale omzetting van de wetgeving zoals deze gold voor inwerkingtreding van de Omgevingswet. De bevoegdheid tot het opleggen van een bedrijfsbrandweeraanwijzing voor locaties waarop deze activiteiten plaatsvinden, wordt hersteld door aanpassing van artikel 7.1 Besluit veiligheidsregio's. Met de invoeging van onderdeel sa in bijlage III bij het Omgevingsbesluit en de wijziging van het Besluit veiligheidsregio's zijn het adviesrecht en de aanwijzingsbevoegdheid van de veiligheidsregio's met elkaar in lijn.

ARTIKEL V (Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet)

De bekostiging van de sanering ten laste van het rijk is uitgewerkt in de Regeling sanering verkeerslawaaai 2022 (Rsv), waarvan op 29 november 2021 een concept is gepubliceerd op de website www.bureausaneringverkeerslawaaai.nl voor consultatie van betrokken partijen. De grondslag van deze regeling is de Kaderwet subsidies I en M. De Rsv is voor provincies en gemeenten geen subsidie maar een specifieke uitkering, en daarom is een aanvullende grondslag

gewenst. In artikel XI van het Aanvullingsbesluit geluid Omgevingswet stonden al bepalingen voor de bekostiging van de sanering ten laste van het Rijk. Daar wordt nu een derde lid aan toegevoegd, dat een aanvullende grondslag geeft voor de Rsv. Deze wijziging is gebaseerd op de grondslag van artikel 4, eerste lid, Kaderwet subsidies I en M.

ARTIKEL VI (Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken)

Dit artikel strekt tot vervanging van een punt door een puntkomma in de opsomming van categorieën zogeheten beperkingenbesluiten in de bijlage bij artikel 2, eerste lid, van het Aanwijzingsbesluit Wet kenbaarheid publiekrechtelijke beperkingen onroerende zaken. Die opsomming is met het oog op de invoering van de Omgevingswet eerder gewijzigd bij het Invoeringsbesluit Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit bodem Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit natuur Omgevingswet, het Aanvullingsbesluit grondeigendom Omgevingswet en het Verzamelbesluit Omgevingswet 2022. Het in het artikel genoemde onderdeel met betrekking tot artikel 19.9c van de Omgevingswet was aanvankelijk het laatste onderdeel in de categorie Omgevingswet, maar is dat door een opvolgende wijziging van de opsomming niet meer. Bij die opvolgende wijziging had de punt achter dit onderdeel moeten worden vervangen door een puntkomma maar dat is toen achterwege gebleven. Dit gebeurt nu alsnog.

ARTIKEL VII (Besluit bodemkwaliteit)

De wijziging van artikel 25h, eerste lid, van het Besluit bodemkwaliteit (verder: Bbk) betreft een correctie waardoor deze bepaling beter aansluit bij artikel 4.1264 Bal. Artikel 25h Bbk heeft betrekking op het "vervaardigen, invoeren, voor toepassing in Nederland of voor handelsdoeleinden voor de Nederlandse markt voorhanden hebben, vervoeren of aan een ander ter beschikking stellen van bouwstoffen". Artikel 4.1264 Bal heeft in aanvulling op artikel 25h Bbk betrekking op het "toepassen van bouwstoffen". Dit laatste is geregeld in het kader van de Omgevingswet omdat het een activiteit betreft die rechtstreeks gevolgen kan hebben voor de fysieke leefomgeving. Dat is bij de handelingen die in artikel 25h Bbk worden opgesomd, niet het geval.

In artikel 25h is duidelijk aangegeven dat de bouwstoffen die worden toegepast, moeten voldoen aan de kwaliteitseisen die voor de bouwstoffen gelden.

In artikel 4.1264 Bal is het ook de bedoeling dat de daarin opgesomde handelingen alleen mogen worden verricht als de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen. Dit moet echter worden afgeleid uit de bepaling dat er een milieuverklaring bodemkwaliteit moet zijn waaruit blijkt dat aan de kwaliteitseisen is voldaan. Strikt genomen heeft deze bepaling alleen betrekking op de milieuverklaring bodemkwaliteit en staat hierin niet expliciet dat de bouwstoffen aan de kwaliteitseisen moeten voldoen. Het is wenselijk om dit in navolging van artikel 4.1264 Bal alsnog duidelijker te regelen omdat het hier een kernbepaling betreft hoe met bouwstoffen moet worden omgegaan.

De wijziging houdt daarom vooral in dat in artikel 25h, eerste lid, Bbk een nieuw onderdeel a is opgenomen, waarin expliciet is bepaald dat bouwstoffen moeten voldoen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen. Dat stond nog niet zo duidelijk in het toenmalige onderdeel a (door de invoering van een nieuw onderdeel a nu onderdeel b geworden), maar deze bedoeling kon wel worden afgeleid uit de bepaling dat er bij het verrichten van de in artikel 25h opgesomde handelingen een milieuverklaring bodemkwaliteit moet zijn waaruit blijkt dat de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen.

Van de gelegenheid is gebruik gemaakt om de redactie van het voormalig onderdeel a (nu onderdeel b) van artikel 25h Bbk beter te laten aansluiten bij de redactie van artikel 4.1264 Bal, waardoor tot uitdrukking wordt gebracht dat degene die een handeling met bouwstoffen verricht, moet aantonen dat de bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen. Het belangrijkste bewijsmiddel daarvoor is de milieuverklaring bodemkwaliteit. De nieuwe formulering

van onderdeel a sluit ook beter aan bij de omschrijving van de begripsbepaling *milieuverklaring bodemkwaliteit* in artikel 1 Bbk, luidende: "*milieuverklaring bodemkwaliteit*: overeenkomstig dit besluit afgegeven verklaring waarin een uitspraak wordt gedaan met betrekking tot de kwaliteit van een bouwstof, grond, baggerspecie, mijnsteen, vermengde mijnsteen of de bodem en die bedoeld is om, behoudens bewijs van onjuistheid of onvolledigheid, als bewijsmiddel te dienen dat aan daarvoor geldende wettelijke bepalingen is voldaan". Hieruit blijkt ook dat de milieuverklaring bodemkwaliteit slechts een (belangrijk) bewijsmiddel is, maar niet als het ultieme bewijs moet worden beschouwd dat bouwstoffen aan de daarvoor geldende kwaliteitseisen voldoen, als er bewijs van het tegendeel wordt geleverd.

Omdat er in twee onderdelen van het eerste lid wijzigingen zijn aangebracht, is ervoor gekozen om het eerste lid eenvoudigheidshalve geheel opnieuw vast te stellen. Deze wijziging is gebaseerd op de grondslag van artikel 9.5.1 van de Wet milieubeheer.

ARTIKEL VIII (Inwerkingtreding)

Dit artikel regelt de inwerkingtreding van dit besluit. Bij koninklijk besluit kan voor de verschillende artikelen een verschillende datum van inwerkingtreding worden vastgesteld. Dit artikel biedt de mogelijkheid van gefaseerde inwerkingtreding. In beginsel zal dit besluit in werking treden op het moment dat de Verzamelwet Omgevingswet 20xx ook in werking treedt.

De minister voor Ruimtelijke Ordening en Volkshuisvesting,